

597

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 1 czerwca 2001 r.

w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o doradztwie podatkowym.

Na podstawie art. 12, art. 21 ust. 5 i art. 26 ustawy z dnia 5 lipca 1996 r. o doradztwie podatkowym (Dz. U. Nr 102, poz. 475, z 1997 r. Nr 88, poz. 554, z 2000 r. Nr 94, poz. 1037 i z 2001 r. Nr 42, poz. 474) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepis ogólny

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) sposób, tryb i zakres podawania do publicznej wiadomości danych dotyczących osób wpisanych na listę doradców podatkowych,
- 2) szczegółowe warunki odbywania praktyki zawodowej przez kandydatów na doradców podatkowych oraz rodzaje zatrudnienia traktowane na równi z tą praktyką,
- 3) regulamin przeprowadzania egzaminów na doradcę podatkowego,
- 4) wysokość wynagrodzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Egzaminacyjnej do Spraw Doradztwa Podatkowego, sposób ustalania i wysokość wynagrodzeń członków Komisji za udział w posiedzeniach, przeprowadzanie egzaminów i przygotowywanie projektów pytań i zadań egzaminacyjnych oraz zasady przysługującego członkom Komisji zwrotu kosztów podróży i noclegów poniesionych w związku z udziałem w pracach Komisji.

Rozdział 2

Podawanie do publicznej wiadomości danych dotyczących osób wpisanych na listę doradców podatkowych

§ 2. 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych podaje do publicznej wiadomości następujące dane dotyczące osób wpisanych na listę doradców podatkowych:

- 1) numer i datę wpisu na listę,
- 2) imię i nazwisko doradcy podatkowego,

3) miejsce wykonywania doradztwa podatkowego (siedzibę).

2. Dane, o których mowa w ust. 1, są publikowane w terminie 60 dni od dnia:

- 1) dokonania wpisu doradcy podatkowego na listę doradców podatkowych przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych,
- 2) przekazania przez Krajową Radę Doradców Podatkowych ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych decyzji o wpisie na listę doradców podatkowych.

3. Dane, o których mowa w ust. 1, są ogłaszane przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych w Dzienniku Urzędowym Ministra Finansów.

§ 3. 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych corocznie, w terminie do dnia 31 marca, ogłasza zmiany danych dotyczące osób wpisanych na listę doradców podatkowych, zaistniałe do dnia 31 grudnia poprzedniego roku kalendarzowego.

2. Przepis § 2 ust. 3 stosuje się odpowiednio.

Rozdział 3

Praktyka zawodowa kandydatów na doradców podatkowych

§ 4. Kandydaci na doradców podatkowych, zwani dalej „kandydatami”, którzy złożyli z wynikiem pozytywnym egzamin na doradcę podatkowego, odbywają dwuletnią praktykę zawodową, w tym:

- 1) w urzędzie skarbowym — przez okres 4 miesięcy,
- 2) w izbie skarbowej — przez okres 4 miesięcy,
- 3) w urzędzie kontroli skarbowej — przez okres 4 miesięcy,
- 4) u doradcy podatkowego lub w spółce doradztwa podatkowego — przez okres 12 miesięcy.

§ 5. 1. Praktyka zawodowa, zwana dalej „praktyką”, jest odbywana:

- 1) w urzędzie skarbowym i w izbie skarbowej — właściwych miejscowo w sprawach podatku dochodowego od osób fizycznych, ze względu na miejsce zamieszkania odbywającego praktykę,
- 2) w urzędzie kontroli skarbowej — mającym siedzibę w tym samym mieście wojewódzkim co izba skarbową, o której mowa w pkt 1,
- 3) u doradcy podatkowego lub w spółce doradztwa podatkowego, którzy wyrazili zgodę na przyjęcie kandydata na praktykę.

2. Praktyka jest odbywana raz w tygodniu w wymiarze 8 godzin.

§ 6. 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych kieruje kandydata na praktykę w organach podatkowych oraz w urzędzie kontroli skarbowej, a także wyznacza termin jej rozpoczęcia.

2. Na wniosek kandydata minister właściwy do spraw finansów publicznych wyznacza termin rozpoczęcia praktyki u doradcy podatkowego lub w spółce doradztwa podatkowego.

§ 7. Rozpoczęcie praktyki w jednostkach wymienionych w § 5 ust. 1 pkt 1 i 2 następuje nie później niż w okresie trzech miesięcy od dnia złożenia z wynikiem pozytywnym egzaminu na doradcę podatkowego, zwanego dalej „egzaminem”.

§ 8. 1. Naczelnik urzędu skarbowego, dyrektor izby skarbowej oraz dyrektor urzędu kontroli skarbowej:

- 1) zapewnia prawidłowy przebieg praktyki,
- 2) wyznacza pracownika sprawującego opiekę nad osobą odbywającą praktykę oraz prowadzi nadzór nad jej przebiegiem,
- 3) wydaje osobie, która odbyła praktykę, zaświadczenie o odbyciu praktyki.

2. Przepisy ust. 1 pkt 1 i 3 stosuje się odpowiednio do praktyki odbywanej u doradcy podatkowego lub w spółce doradztwa podatkowego.

§ 9. Zaświadczenia, o których mowa w § 8, są dokumentami potwierdzającymi odbycie dwuletniej praktyki.

§ 10. 1. Na równi z praktyką jest traktowane zatrudnienie przez okres co najmniej czterech lat w:

- 1) urzędzie skarbowym,
- 2) izbie skarbowej,
- 3) urzędzie kontroli skarbowej,
- 4) Ministerstwie Finansów,
- 5) samorządowych służbach finansowych,
- 6) samorządowym kolegium odwoławczym.

2. Przepis ust. 1 stosuje się, jeżeli do zakresu obowiązków kandydata należało stosowanie przepisów prawa podatkowego w związku z prowadzonymi postępowaniami podatkowymi lub kontrolnymi.

§ 11. Przepis § 10 ust. 1 stosuje się również do:

- 1) kandydatów zatrudnionych przez okres co najmniej dwóch lat w podmiotach uprawnionych do wyko-

nywania doradztwa podatkowego, jeżeli do zakresu obowiązków tych osób należało stosowanie przepisów z zakresu prawa podatkowego na rzecz klientów tych podmiotów,

- 2) pracowników naukowo-dydaktycznych, dydaktycznych lub naukowych — w rozumieniu przepisów o szkolnictwie wyższym — pozostających w zatrudnieniu przez okres co najmniej pięciu lat i zajmujących się dziedzinami, w których zakres wchodzi prawo podatkowe,
- 3) osób uprawnionych do wykonywania zawodu biegłego rewidenta, prokuratora, radcy prawnego oraz sędziego, z tym że okres zatrudnienia w zawodzie, uprawniający do zwolnienia z obowiązku odbycia praktyki, wynosi co najmniej dwa lata,
- 4) osób, które uzyskały świadectwo potwierdzające kwalifikacje niezbędne do usługowego prowadzenia ksiąg rachunkowych albo uprawnienia lustracyjne w rozumieniu przepisów prawa spółdzielczego oraz legitymują się co najmniej dwuletnim okresem zatrudnienia w zawodzie,
- 5) osób zatrudnionych na stanowisku głównego księgowego przez okres co najmniej trzech lat w podmiotach, które na podstawie przepisów o rachunkowości są obowiązane do prowadzenia ksiąg rachunkowych,
- 6) osób zatrudnionych na stanowisku skarbnika gminy przez okres co najmniej trzech lat.

Rozdział 4

Regulamin przeprowadzania egzaminu na doradcę podatkowego

§ 12. 1. Egzaminy na doradcę podatkowego przeprowadzane są przez Państwową Komisję Egzaminacyjną do Spraw Doradztwa Podatkowego, zwaną dalej „Komisją Egzaminacyjną”, w terminach wyznaczonych przez Przewodniczącego Komisji Egzaminacyjnej.

2. Przewodniczący Komisji Egzaminacyjnej ogłasza w Dzienniku Urzędowym Ministra Finansów oraz w dzienniku „Rzeczpospolita” komunikat w sprawie wyznaczenia terminu egzaminu.

§ 13. 1. Osoba ubiegająca się o dopuszczenie do egzaminu jest obowiązana, nie później niż 30 dni przed wyznaczonym terminem egzaminu, złożyć wniosek o dopuszczenie do egzaminu oraz wnieść opłatę za egzamin na doradcę podatkowego określoną w odrębnych przepisach.

2. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, należy dołączyć, z zastrzeżeniem ust. 3:

- 1) oświadczenie o spełnieniu warunków przewidzianych w art. 6 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 5 lipca 1996 r. o doradztwie podatkowym, zwanej dalej „ustawą”,
- 2) odpis dyplomu dokumentującego posiadanie wyższego wykształcenia,
- 3) zgodę na dopuszczenie do egzaminu, wyrażoną na podstawie art. 21 ust. 3 ustawy — w przypadku osób nieposiadających obywatelstwa polskiego.

3. Osoby warunkowo wpisane na listę doradców podatkowych do wniosku, o którym mowa w ust. 1, załączają tylko informację o numerze wpisu na listę doradców podatkowych oraz oświadczenie o spełnieniu warunków przewidzianych w art. 6 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy.

4. Osoba, która złożyła wniosek, otrzymuje zawiadomienie o terminie i miejscu części pisemnej egzaminu albo decyzję o odmowie dopuszczenia do egzaminu.

§ 14. 1. Osoba, która z ważnych, odpowiednio udokumentowanych, przyczyn losowych nie mogła przystąpić do części pisemnej egzaminu w wyznaczonym dla niej terminie, może przystąpić do tej części egzaminu w terminie późniejszym, uzgodnionym z Przewodniczącym Komisji Egzaminacyjnej lub z osobą upoważnioną przez Przewodniczącego.

2. W razie rezygnacji ze zdawania egzaminu, opłata za egzamin podlega zwrotowi, pod warunkiem pisemnego zawiadomienia Komisji Egzaminacyjnej o rezygnacji nie później niż 14 dni przed terminem egzaminu.

§ 15. Egzamin jest przeprowadzany, jeżeli do egzaminu zostało dopuszczonych co najmniej 50 kandydatów.

§ 16. Na wniosek przewodniczącego składu egzaminacyjnego osoby będące członkami składu wybierają ze swego grona sekretarza.

§ 17. 1. Egzamin pisemny przeprowadza się w wydzielonej sali, w warunkach umożliwiających egzaminowanemu samodzielną pracę.

2. Przed wejściem na salę egzaminacyjną osoba przystępująca do egzaminu obowiązana jest okazać dowód osobisty lub paszport.

3. Prace pisemne oznaczane są kodem.

4. Osoba sprawująca nadzór nad prawidłowym przebiegiem egzaminu może wykluczyć z egzaminu osobę, która podczas egzaminu korzystała z cudzej pomocy, posługiwała się niedozwolonymi materiałami pomocniczymi, pomagała innym uczestnikom egzaminu lub w inny sposób zakłócała przebieg egzaminu.

5. Podczas egzaminu zdający może opuścić salę egzaminacyjną po uzyskaniu zgody osoby sprawującej nadzór nad prawidłowym przebiegiem egzaminu. Przed opuszczeniem sali zdający przekazuje pracę sekretarzowi składu egzaminacyjnego.

§ 18. 1. Egzamin pisemny polega na:

- 1) rozwiązaniu testu składającego się ze 100 pytań,
- 2) rozwiązaniu zadania polegającego na sporządzeniu projektu wystąpienia w sprawie klienta do organu podatkowego lub sądu.

2. Obie części egzaminu pisemnego trwają po dwie godziny.

3. Sporządzając projekt, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, zdający egzamin może korzystać z publikacji zawierających wyłącznie akty normatywne.

§ 19. 1. Każde pytanie testowe oceniane jest w następujący sposób:

- 1) odpowiedź prawidłowa — dwa punkty,

- 2) odpowiedź nieprawidłowa — minus jeden punkt,
- 3) brak odpowiedzi — zero punktów.

2. Wystąpienie w imieniu klienta oceniane jest od 0 do 20 punktów.

3. Warunkiem zdania części pisemnej egzaminu jest uzyskanie co najmniej 160 punktów z części testowej egzaminu oraz co najmniej 10 punktów za wystąpienie w imieniu klienta.

§ 20. 1. Sekretarz składu egzaminacyjnego sporządza protokół z przebiegu części pisemnej egzaminu. Protokół podpisany jest przez przewodniczącego oraz sekretarza składu egzaminacyjnego.

2. Wyniki części pisemnej egzaminu ogłaszane są w siedzibie Komisji Egzaminacyjnej.

§ 21. 1. Osoba, która uzyskała od 110 do 159 punktów z części testowej egzaminu pisemnego, może, w terminie trzech dni od dnia ogłoszenia wyników egzaminu, zwrócić się z wnioskiem do przewodniczącego składu egzaminacyjnego o udostępnienie tej części pracy egzaminacyjnej, a także o dokonanie jej ponownej oceny.

2. Wniosek jest składany w formie pisemnej.

3. Część testowa pracy egzaminacyjnej udostępniana jest egzaminowanemu w sekretariacie Komisji Egzaminacyjnej, w obecności członka Komisji Egzaminacyjnej.

§ 22. 1. Część ustna egzaminu jest przeprowadzana w terminach wyznaczonych przez Przewodniczącego Komisji Egzaminacyjnej, nie wcześniej jednak niż po upływie 14 dni od dnia zakończenia części pisemnej egzaminu.

2. Część ustna egzaminu polega na udzieleniu odpowiedzi na pytania zamieszczone w wylosowanym zestawie pytań.

3. Każdy z zestawów składa się z dziesięciu pytań.

§ 23. 1. Skład egzaminacyjny ocenia odrębnie odpowiedź na każde pytanie, przyznając jeden punkt za odpowiedź prawidłową oraz zero punktów za odpowiedź nieprawidłową lub za brak odpowiedzi.

2. Część ustną egzaminu uważa się za zdaną, jeżeli zdający uzyskał co najmniej siedem punktów.

3. Sekretarz składu egzaminacyjnego sporządza protokół z przebiegu części ustnej egzaminu. Protokół podpisany jest przez wszystkie osoby egzaminujące.

4. Niezwłocznie po podpisaniu protokołu sekretarz składu egzaminacyjnego ogłasza wyniki części ustnej egzaminu.

Rozdział 5

Zasady wynagradzania członków Komisji Egzaminacyjnej

§ 24. 1. Przewodniczącemu Komisji Egzaminacyjnej, z tytułu kierowania pracami Komisji Egzaminacyjnej,

nej, przysługuje stałe wynagrodzenie miesięczne w wysokości 4 000 zł.

2. Wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 1, jest wypłacane ze środków Ministerstwa Finansów.

§ 25. 1. Członkom Komisji Egzaminacyjnej przysługuje wynagrodzenie za:

- 1) udział w posiedzeniu Komisji Egzaminacyjnej — 250 zł,
- 2) udział w sesji egzaminacyjnej:
 - a) dla przewodniczącego oraz sekretarza składu egzaminacyjnego — 900 zł za część pisemną egzaminu oraz 1 300 zł za część ustną egzaminu,
 - b) dla pozostałych członków składu egzaminacyjnego — 800 zł za część pisemną oraz 1 200 zł za część ustną egzaminu,
- 3) przygotowywanie pytań i zadań egzaminacyjnych:
 - a) za każdy zestaw 10 pytań — 100 zł,
 - b) za każde zadanie — 100 zł.

2. Jeżeli w trakcie części ustnej egzaminu skład egzaminacyjny ulegnie zmianie, wynagrodzenie za udział w tej części egzaminu przysługuje wszystkim członkom składu egzaminacyjnego, z tym że łączna wysokość należnego wynagrodzenia dla składu egzaminacyjnego nie może przekroczyć 7 400 zł.

3. W przypadkach, o których mowa w:

1) ust. 1 pkt 1 i 3 — o wypłatę wynagrodzeń występuje Przewodniczący Komisji Egzaminacyjnej,

2) ust. 1 pkt 2 — o wypłatę wynagrodzeń występuje przewodniczący składu egzaminacyjnego, po uzyskaniu akceptacji Przewodniczącego Komisji Egzaminacyjnej.

4. Przepis § 24 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

§ 26. Członkom Komisji Egzaminacyjnej przysługuje diety oraz zwrot kosztów podróży, dojazdów środkami komunikacji miejscowej i noclegów, zgodnie z zasadami określonymi w przepisach o należnościach przysługujących pracownikom z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju, z tym że:

- 1) koszty noclegu w hotelu, udokumentowane rachunkiem, zwracane są do wysokości równowartości 26 diet — za każdą dobę hotelową,
- 2) koszty podróży publicznymi środkami transportu zwracane są w wysokości zapłaconej ceny biletu za przejazd określonym środkiem transportu, z wyjątkiem przelotu samolotem,
- 3) w razie podróży samolotem, koszty zwracane są w wysokości kosztów, które ponieśliby, podróżując samochodem stanowiącym ich własność.

§ 27. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 11 czerwca 2001 r.

Minister Finansów: w z. *J. Rudowski*